

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžrk/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 5016200781
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200781.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobca : prokurátor Krajská prokuratúra Žilina, so sídlom v Žiline, Moyzesova 20, proti žalovanému : Okresný úrad Čadca, Katastrálny odbor, so sídlom v Čadci, Podjavorinskej 2576, za účasti : W.. L.. A. G., Y., D. XX. D. XXXX, N. S. N., Z. X, a osôb zúčastnených na konaní : X/ L.. M. G., D. XX. Z. XXXX, N. S. Č., Z. XXX/XX, X/ L.. S. B., D. XX. M. XXXX, N. S. Č., P. XXX/X, v konaní o správnej žalobe prokurátora proti opatreniu žalovaného z 29. januára 2015 Z-4762/2014, konajúc o kasačnej sťažnosti prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. októbra 2017 č. k. 30 S 39/2016-90, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. októbra 2017 č. k. 30 S 39/2016-90 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 10. októbra 2017 č. k. 30 S 39/2016-90 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina (ďalej aj ako „prokurátor“) domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného z 29. januára 2015 Z -4762/2014 (ďalej aj ako „opatrenie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Okresný úrad Čadca, Katastrálny odbor (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zapísal do Katastra nehnuteľností Slovenskej republiky rozhodnutie Okresného úradu Čadca, Pozemkového a lesného odboru zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04 o priznaní vlastníckeho práva k pozemku v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z.. Správny súd vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 34 ods. 1, § 36 ods. 1 a § 36a zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a skonštatoval, že sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu (prokurátora), že rozhodnutie, ktoré bolo žalovanému orgánu verejnej správy predložené na záznam, nevychádzalo z údajov uvedených v katastri nehnuteľností. Vo výroku rozhodnutia o reštitúcii je uvedené, že C-KN parcela číslo 13370/2 katastrálne

územie T. je v súčasnosti vo vlastníctve S. B. V. M. G. každého v 1/2, vedené na U. V odôvodnení je uvedená celá genéza, prečo správny orgán vyhodnotil nadobudnutie vlastníctva N. Z. a následné prevody na súčasných spoluvlastníkov tejto nehnuteľnosti za absolútne neplatné. Podľa názoru žalobcu (ktorý prevzali aj zúčastnené osoby), pokiaľ na liste vlastníctva sú zapísané tretie osoby a rozhodnutie konštituuje vlastnícke právo pre inú osobu, takéto rozhodnutie nevychádza z údajov katastra nehnuteľností. Podľa žaloby (str. 4) „Podľa hodnoverných a záväzných údajov katastra boli totiž vlastníckmi C-KN A. Č. XXXXX/X S. B. a M. G. každý v podiele 1/2 a podľa reštitučného rozhodnutia bol vlastníkom parcely W.. L.. A. G., Y.“. Tu treba zdôrazniť, že práve preto, že reštituentovi nesvedčí vlastnícke právo, ale svedčí tretej osobe, sa vydáva reštitučné rozhodnutie, t. j. aby sa mu odňaté vlastnícke právo navrátilo, čo predpokladá, že sa inej osobe toto právo odníme. Podľa vyššie prezentovaného názoru žalobcu by nemohlo byť vydané žiadne rozhodnutie o reštitučnom nároku, pretože pravidelne vlastnícke právo k vydávaným nehnuteľnostiam je zapísané v prospech tretích osôb, najčastejšie povinnej osoby. Nie je však vylúčené, že vlastníctvo môže byť zapísané aj v prospech iných osôb (fyzických či právnických), a to v prípade, ak došlo k prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva na tieto osoby v čase vedenia reštitučného konania. Toto však nemá vplyv na samotný reštitučný nárok, len na okruh účastníkov reštitučného konania.

3. V tejto súvislosti na margo účasti osôb zapísaných na liste vlastníctva v správnom konaní o reštitučných nárokoch správny súd uviedol, že súčasná judikatúra súdov Slovenskej republiky v tejto oblasti je jednotná v tom, že pokiaľ došlo k prevodu vlastníctva k reštituovanej nehnuteľnosti potom, ako začalo reštitučné konanie, hľadá sa na tento prevod ako na absolútne neplatný právny úkon (ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z.), a to bez ďalšieho, t. j. bez potreby rozhodovať v osobitnom konaní o neplatnosti tohto právneho úkonu. V tomto prípade však účastníkmi reštitučného konania pravidelne sú aj evidovaní vlastníci takýchto pozemkov, ktoré sú predmetom reštitučného konania. Pokiaľ v danom prípade zúčastnené osoby účastníkmi správneho konania neboli, uvedené je vadou reštitučného konania, ktorá však nemôže byť dôvodom nezákonnosti záznamového konania, keďže reštitučné rozhodnutie bolo samostatným predmetom prieskumu, či už v správnom konaní alebo pred správnym súdom. Napriek tomu, že správny orgán so zúčastnenými osobami ako s účastníkmi reštitučného konania nekonal, nepochybne mali zákonné možnosti, aby v tomto reštitučnom konaní ako účastníci vystupovali a uplatňovali procesné práva. Napríklad mohli žiadať doručiť reštitučné rozhodnutie ako opomenutí účastníci, či už podľa Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 alebo podľa Správneho súdneho poriadku. V tom prípade by potom následne mohli meritórne napadnúť ako účastníci reštitučného správneho konania toto rozhodnutie. Je teda nedôvodná námietka, že zúčastnené osoby nemohli skutočnosť, že bolo zapísané vlastníctvo pre reštituenta Pavla Krkošku vôbec namietat', prípadne sa proti tomuto postupu brániť. Mohli ovplyvniť samotné rozhodnutie, ktoré bolo následne do katastra nehnuteľností zapísané. Ak však zúčastnené osoby takýto procesný úkon nevykonali, rozhodnutie o reštitúcii je právoplatné a vykonateľné a nebolo ani zrušené, potom treba konštatovať, že vychádza z údajov v katastri nehnuteľností, a bolo potrebné ho zaznamenať (bez ohľadu na jeho vecnú alebo procesnú správnosť), pretože spĺňalo podmienku v ustanovení § 36a a v ustanovení § 36 ods. 1 Katastrálneho zákona.

4. Podľa názoru správneho súdu nie je udržateľný právny názor žalobcu, že ak sa na liste vlastníctva nachádzajú zapísané určité právnické či fyzické osoby a správny orgán prinavrátí vlastnícke právo tretej osobe, listina nevychádza z hodnoverných údajov katastra nehnuteľností, a to aj pokiaľ správny orgán vo výroku uvedie súčasne hodnoverné údaje katastra nehnuteľností (aj ohľadne evidovaných vlastníckych práv k predmetnej nehnuteľnosti). Uvedený názor by totiž znamenal, že v prípade absolútne neplatných právnych úkonov urobených v priebehu reštitučného konania, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. absolútne neplatné, a ktoré boli zapísané do katastra nehnuteľností, by rozhodnutia správneho orgánu o navrátení vlastníckeho práva oprávnenej osobe neboli záznamu schopné, lebo by išlo automaticky o rozpor rozhodnutia s údajmi v katastri nehnuteľností a oprávnená osoba by bola odkázaná na podanie návrhu na súd o určenie práva k nehnuteľnosti (§ 36a Katastrálneho zákona). Pritom bežná prax správnych orgánov pri vydávaní reštitučných rozhodnutí je taká, že ako s účastníkmi správneho konania konajú aj s evidovanými vlastníckmi týchto nehnuteľností podľa týchto neplatných právnych úkonov, pričom na ich neplatnosť prihládajú ex offio a rozhodnutia o prinavratení

vlastníckeho práva sú vydávané bez ohľadu na takto „nadobudnuté“ právo z týchto právnych úkonov. Pokiaľ by správny súd akceptoval názor žalobcu, potom by to znamenalo, že oprávnená osoba, ktorá si riadne uplatní reštitučný nárok, by nemohla byť zapísaná ako vlastníka do katastra nehnuteľností a musela by vyvolať súdny spor s evidovanými vlastníkmi, teda voči tým osobám, ktoré či už úmyselne alebo neúmyselne porušili zákon a boli účastní na neplatnom prevode pozemku, ktorý bol predmetom reštitúcie. Nie je možné vykladať zákon tak, aby do budúcnosti vznikali ďalšie súdne spory, ale naopak, je povinnosťou pri výklade zákonných ustanovení postupovať tak, aby sa sporom predchádzalo. Okrem toho by takýmto výkladom zákona došlo k znevýhodneniu a zaťaženiu reštituentov vyvolať súdny spor (keďže na vyvolanie sporu o určenie vlastníckeho práva by záujem evidovaní vlastníci zjavne nemali).

5. Iná situácia by nastala, ak by záznamom zapísané reštitučné rozhodnutie vo výroku nevychádzalo z údajov katastra nehnuteľností, teda keby v prípade ďalších prevodov ako vlastníka uvádzalo povinnú osobu (štát). V tom prípade by skutočne táto verejná listina nevychádzala z údajov katastra a nebola by záznamu schopná. Rozhodnutie o reštitúcii však dôsledne oddelilo povinnú osobu (štát) a osoby evidované na Liste vlastníctve Č.. XXXXX ako vlastníkov, čím vychádzalo z údajov uvedených v katastri nehnuteľností.

6. Z uvedených dôvodov správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné a žalobu zamietol. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 170 písm. c/ Správneho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

II.

Kasačná sťažnosť prokurátora, vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

7. Prokurátor podal riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť prokurátora“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že opatrenie - záznam do katastra nehnuteľností vykonaný Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom pod č. Z 4762/2014 dňa 29.01.2015 (PVZ 343/15) zrušuje a vec vracia Okresnému úradu Čadca, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie.

8. Prokurátor napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku - súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Ďalší účastník konania sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril listom z 03. januára 2018 a žiadal, aby kasačný súd rozhodnutie správneho súdu ako vecne správny potvrdil

III.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu

(ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

IV.

Právny názor kasačného súdu

11. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti prokurátora proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného z 29. januára 2015 Z-4762/2014, ktorým Okresný úrad Čadca, Katastrálny odbor zapísal do Katastra nehnuteľností Slovenskej republiky rozhodnutie Okresného úradu Čadca, Pozemkového a lesného odboru zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04 o priznaní vlastníckeho práva k pozemku v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z..

12. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že správny súd listom zo 04. novembra 2016 vyzval žalovaný orgán verejnej správy aby sa vyjadril k správnej žalobe prokurátora a predložil administratívne spisy, ktoré sa týkajú prejednávanej veci. Zároveň správny súd vo výzve žalovaný orgán verejnej správy poučil, že administratívnym spisom treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny zväzok listín, týkajúci sa veci, vrátane dokladov o doručení rozhodnutí, a že po rozhodnutí vo veci mu budú spisy vrátené.

13. Ďalej kasačný súd zistil, že na základe výzvy správneho súdu zo 04. novembra 2016 sa žalovaný orgán verejnej správy listom z 23. novembra 2016 vyjadril k správnej žalobe prokurátora a ako prílohu k tomuto vyjadreniu predložil originál dvoch mechanicky spojených listín Okresného úradu v Čadci, Pozemkového a lesného odboru - list z 26. novembra 2014 adresovaný Okresnému úradu Čadca, Katastrálnemu odboru a rozhodnutie zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04, ku ktorým bola mechanicky pripojená obálka, v ktorej boli tieto listiny pravdepodobne žalovanému orgánu verejnej správy doručené.

14. Na uvedené reagoval správny súd tak, že žalovaný orgán verejnej správy listom z 23. novembra 2016 opätovne vyzval na predloženie administratívnych spisov, pričom okrem iného uviedol, že : „Vzhľadom k tomu, že spolu s vyjadrením zo dňa 16.11.2016 k žalobe ste súdu zaslali ako prílohu len „originál listiny č. Z-4762/2014“ (žiadosť Okresného úradu Čadca, pozemkový a lesný odbor, zo dňa 26.11.2014 o zápis reštitučného rozhodnutia Okresného úradu Čadca, pozemkového a lesného odboru č. OU-CA-PLO-2014/4904-04 zo dňa 14.10.2014, predmetné rozhodnutie, geometrický plán č. 2/20005 a výkaz výmer, opätovne Vás žiadame, aby ste súdu obratom zaslali úplný žurnalizovaný a originálny zväzok listín, týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí “.

15. Napokon kasačný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že žalovaný orgán verejnej správy sa k opätovnej výzve správneho súdu vyjadril listom z 01. decembra 2016. Vo vyjadrení poukázal na ustanovenia § 4 ods. 1, § 34 ods. 1 a ods. 3, § 37 a § 80 ods. 1 písm. j/ zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ustanovenie § 28 ods. 2 vyhlášky č. 461/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov a ustanovenia § 1, § 14 ods. 3 a § 15 ods. 3 vyhlášky č. 22/2010 Z. z., ktorou sa vydáva Spravovací poriadok pre katastrálne úrady a správy katastra a uviedol, že spisový obal sa pri záznamových listinách (listiny evidované v registri „Z“) nezakladá, keďže nejde o konanie podľa správneho poriadku, okresný úrad o ničom nerozhoduje, takže ani nedoručuje rozhodnutia do vlastných rúk, ale posielala iba oznámenia formou listu. Originál listiny, ktorú zaslal žalovaný orgán verejnej správy správneho súdu, treba považovať z tohto dôvodu za kompletne podané evidované pod č. Z-4762/2014.

16. Podľa ustanovenia § 102 ods. 1 Správneho súdneho poriadku orgány verejnej správy sú povinné na požiadanie predložiť správneho súdu v určenej lehote riadne vedený administratívny spis alebo iné

doklady, listiny a písomnosti, ako aj podať vyjadrenie k veci.

17. Podľa ustanovenia § 105 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ Správneho súdneho poriadku ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní. Na účel podľa odseku 1 predseda senátu vyžiada administratívne spisy od žalovaného orgánu verejnej správy; žalovaný je povinný v lehote určenej správnym súdom predložiť správne mu súdu svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa.

18. Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 Správneho súdneho poriadku správny súd môže orgánu verejnej správy uložiť uznesením pokutu za nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy. Pokutu za porušenie povinnosti v odseku 1 možno uložiť do 2 000 eur, a to aj opakovane. Ak rozhoduje správny súd o uložení pokuty na návrh, nie je viazaný v ňom uvedenou výškou pokuty.

19. Vychádzajúc z ustanovenia § 105 ods. 2 písm. c/ Správneho súdneho poriadku, uloží predseda senátu žalovanému orgánu verejnej správy povinnosť v stanovenej lehote predložiť správne mu súdu administratívne spisy. Administratívne spisy sú v konaní o správnej žalobe esenciálnym dôkazným prostriedkom, z ktorého správny súd vychádza, pretože pri svojej činnosti tiež zisťuje, či obsah administratívnych spisov je dostatočnou oporou pre správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy. Predloženie administratívnych spisov v tomto kontexte preto nemožno chápať inak ako predloženie úplných a komplexných administratívnych spisov. Pod termínom administratívne spisy potom treba rozumieť úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál orgánov verejnej správy v danej veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí (R 66/1998, R 22/2016). Predloženie administratívnych spisov je zároveň spolu s vyjadrením sa k žalobe základnou procesnou obranou žalovaného orgánu verejnej správy proti podanej správnej žalobe.

20. V prejednávanej veci je podľa názoru kasačného súdu potrebné, v súvislosti s vyššie uvedenou definíciou administratívnych spisov, vyložiť slovné spojenie „spisový materiál orgánov verejnej správy v danej veci“, resp. posúdiť či predloženie originálov dvoch mechanicky spojených listín Okresného úradu v Čadci, Pozemkového a lesného odboru - list z 26. novembra 2014 adresovaný Okresnému úradu Čadca, Katastrálnemu odboru a rozhodnutie zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04, ku ktorým bola mechanicky pripojená obálka, v ktorej boli tieto listiny pravdepodobne žalovanému orgánu verejnej správy doručené, možno považovať za predloženie úplných a komplexných administratívnych spisov v danej veci.

21. Z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že v prejednávanej veci podal žalobu prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline. Oprávnenia prokurátora vo vzťahu k začatiu správneho súdneho konania sú upravené v ustanovení § 45 Správneho súdneho poriadku. Z ustanovenia § 45 ods. 1 Správneho súdneho poriadku potom vyplýva, že prokurátor je oprávnený podať správnu žalobu podľa ustanovenia § 6 ods. 2 písm. a/ až písm. d/ Správneho súdneho poriadku proti rozhodnutiu (opatreniu) orgánu verejnej správy, proti ktorému podal protest prokurátora, ktorému nebolo vyhovené.

22. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline k podanej správnej žalobe pripojil overenú fotokópiu protestu prokurátora proti opatreniu žalovaného orgánu verejnej správy ako aj overenú fotokópiu rozhodnutia Okresného úradu Žilina, Odboru opravných prostriedkov, Referátu katastra nehnuteľností z 13. júla 2016 zn. UPO-2/2016-Lu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora. Uvedené listiny pripojené k správnej žalobe prokurátora preukazujú jeho oprávnenie podať správnu žalobu proti opatreniu žalovaného orgánu verejnej správy v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 6 ods. 2 písm. a/ Správneho súdneho poriadku.

23. Podľa názoru kasačného súdu platí, že ak správnu žalobu podá prokurátor podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, administratívnymi spismi v danej veci je potrebné rozumieť aj úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál orgánov verejnej správy, ktoré rozhodovali o podanom proteste prokurátora, hoci správna žaloba prokurátora nesmeruje proti rozhodnutiu, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora. Prokurátor môže správnu žalobou napadnúť len rozhodnutie v

poslednej inštancii konania v právnej veci, v ktorej sa nevyhovelo protestu prokurátora (R 70/2001). Obsah administratívnych spisov orgánov verejnej správy, ktoré rozhodovali o proteste prokurátora, je preto tiež významným dôkazným prostriedkom, z ktorého musí správny súd vychádzať pri preskúmaní zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy. Vyššie uvedené listiny pripojené k správnej žalobe prokurátora však nemožno považovať za administratívne spisy.

24. Ďalej z obsahu predloženého súdneho spisu vyplýva, že v prejednávanej veci podal žalobu prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline proti opatreniu žalovaného orgánu verejnej správy z 29. januára 2015 Z-4762/2014, ktorým Okresný úrad Čadca, Katastrálny odbor zapísal do Katastra nehnuteľností Slovenskej republiky rozhodnutie Okresného úradu Čadca, Pozemkového a lesného odboru zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04 o priznaní vlastníckeho práva k pozemku v zmysle zákona č. 503/2003 Z. z.

25. Podľa názoru kasačného súdu administratívnymi spismi v danej veci sú aj úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál orgánov verejnej správy, týkajúci sa právne významných skutočností zapísaných do Katastra nehnuteľností Slovenskej republiky k pozemkom, ktoré boli predmetom rozhodnutia o priznaní vlastníckeho práva podľa zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (rozhodnutie Okresného úradu Čadca, Pozemkového a lesného odboru zo 14. októbra 2014 č. OÚ-CA-PLO-2014/4904-04), ktoré nemal správny súd pri rozhodovaní o správnej žalobe prokurátora k dispozícii. Uvedený názor kasačného súdu možno podporiť najmä tým, že pri správnom súdnom preskúmaní postupu a rozhodnutí v katastrálnych a v pozemkových veciach sa bezvýnimočne neuplatňuje ustanovenie § 135 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, podľa ktorého na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Správny súd tak preskúmal opatrenie žalovaného orgánu verejnej správy bez úplných a komplexných administratívnych spisov, pričom správnu žalobu prokurátora zamietol.

26. Kasačný súd musí preto vyhodnotiť, či postup správneho súdu, ktorý vec prejednal a rozhodol bez úplných a komplexných administratívnych spisov je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia kasačným súdom podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a či na uvedené má kasačný súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, keď tento kasačný dôvod prokurátor v podanej kasačnej sťažnosti neuplatnil.

27. Ako už kasačný súd uviedol, administratívne spisy sú v konaní o správnej žalobe esenciálnym dôkazným prostriedkom, z ktorého správny súd vychádza, pretože pri svojej činnosti tiež zisťuje, či obsah administratívnych spisov je dostatočnou oporou pre správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy. Predloženie administratívnych spisov v tomto kontexte preto nemožno chápať inak ako predloženie úplných a komplexných administratívnych spisov. Predloženie administratívnych spisov je zároveň spolu s vyjadrením sa k žalobe základnou procesnou obranou žalovaného orgánu verejnej správy proti podanej správnej žalobe.

28. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ žalovaný orgán verejnej správy nepredloží úplné a komplexné administratívne spisy, vystavuje sa nebezpečenstvu, že správny súd rozhodne v jeho neprospech. Správny súd totiž primárne vychádza z predpokladu, že administratívne spisy boli predložené úplné a komplexné, okrem prípadu, kedy opak je bezpochyby zrejmý, ako je tomu aj v prejednávanej veci. Za tejto situácie potom neostáva správnomu súdu nič iné, ak vyzvať žalovaný orgán verejnej správy k predloženiu úplných a komplexných administratívnych spisov a to aj opakovane a následne pristúpiť k uloženiu poriadkovej pokuty žalovanému orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. a/ Správneho súdneho poriadku a to aj opakovane.

29. Ak napriek tomu žalovaný orgán verejnej správy nepredloží úplné a komplexné administratívne spisy, nemožno túto skutočnosť preniesť na bremeno žalobcu, ale je to žalovaný orgán verejnej správy, ktorý musí niesť procesné dôsledky spočívajúce spravidla v zrušení správnu žalobou napadnutého

rozhodnutia (opatrenia) žalovaného orgánu verejnej správy pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ Správneho súdneho poriadku, na čo musí správny súd prihliadnuť z úradnej povinnosti. Tento postup môže byť síce vnímaný ako pomerne tvrdý, avšak je úplne v súlade s princípom rovnosti zbraní medzi žalovaným orgánom verejnej správy a žalobcom, ktorý je správne súdnictvu na rozdiel od správneho konania vlastný. Uvedené napokon potvrdzuje aj súdna prax prvorepublikového Najvyššieho správneho súdu (rozsudok z 27. marca 1923, sp. zn. 4976/23, publikovaný v Bohuslavovej zbierke pod č. 2148/1923 Boh. A.).

30. Ak správny súd v prejednávanej veci nemal predložené úplné a komplexné administratívne spisy žalovaného orgánu verejnej správy, hoci žalovaný orgán verejnej správy na predloženie úplných a komplexných administratívnych spisov vyzval, mal povinnosť ich predloženie najskôr vyžadovať pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, a v prípade bezvýslednosti, zrušiť opatrenie žalovaného orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ Správneho súdneho poriadku pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Ak však správny súd napriek nepredloženiu úplných a komplexných administratívnych spisov vo veci rozhodol tak, že správnu žalobu prokurátora (žalobcu) zamietol, postupoval v rozpore s jeho právom na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, ako aj v rozpore s konštantnou judikatúrou kasačného súdu.

31. Kasačný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h/ Správneho súdneho poriadku, keď správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a preto rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. októbra 2017 č. k. 30 S 39/2016-90 zrušil a vec mu vrátil podľa § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.